

ਜੀ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

ਮਨਜੀਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 1997 ਦਾ 5809

ਜਨਵਰੀ 11, 2013

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 - ਆਰਟ 226/22 7 - ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1976-ਐਸ. 71- ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ 1978 - S.10 Si II- ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ - ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅੰਤਮ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਚ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ - ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜੋ 3-4 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ - ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਵ ਸੇਵਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ 25.1.1983 ਅਤੇ 9.1.1984 ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14763 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 29.9.1977 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ।

(ਪਰਾ 22)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 29/30.9.1977 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 8.8.1978 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਜਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 23)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5809 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਸੰਬਰ, 1978 ਅਤੇ ਮਈ/ਜੂਨ, 1979 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ, 1977 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ 8.8.1978 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 24)

ਐਸ.ਡੀ.ਸ਼ੰਨਾ, ਬਿੰਦੂ ਗੋਇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ (1997 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 14763 ਵਿੱਚ)

1997 ਦੇ CWP ਨੰ. 5809 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਅਨੂ ਪਾਲ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2।

ਰਾਜੀਵ ਅਲਮਾ ਰਾਮ, ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 8।

ਜੀ.ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ 1997 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 5809 ਅਤੇ 14763 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਮਿਤੀ 7.3.1996 ਅਤੇ 25.11.1983 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਤੋਂ 5, ਅਰਥਾਤ 1 ਲਰਨਿੰਕਰ ਸਿੰਘ, ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ। ਮਹਾਚੰਦਰੂ ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਅਤੇ 2 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ 10.4.1995, 28.9.1995 ਅਤੇ 18.3.1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ।

1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5809 ਦੇ ਤੱਥ:-

(3) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਿਣ ਕੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ 6.12.1978 ਨੂੰ vidc ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ.3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 23.5.1979 ਨੂੰ vidc ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 21.12.1978 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। 18.12.1978, 3.6.1979 ਅਤੇ 1.6.1979 ਕ੍ਰਮਵਾਰ. 16.8.1977 ਤੋਂ 26.9.1977 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ 33 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 5.11.1976 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 13.8.1979 (ਅਨੇਕਸਰਕ ਪੀ-4) ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਰਸੀਗੁਲ ਉਤਪੱਤੀ ਲਈ ਮਿਤੀ 27.7.1979 ਦੀ 1 ਵੀਡੀਓ ਪੱਤਰ। ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 16.10.1979 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 43,46 ਅਤੇ 50 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 2 ਤੋਂ 4 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 26,27,31,33 ਅਤੇ 34 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 19.10.1979 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। 20.1.1983 ਦੇ Vidc ਆਰਡਰ ਅਤੇ 25.11.1983 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 71 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਰੰਗੀਨ

ਐਕਟ")। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 10.1.1986 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 28.5.1987 ਦੇ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ. 1 ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 21.2.1991 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਲ, 1994 ਵਿੱਚ 4.10.1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 26 ਤੋਂ 28 ਅਤੇ ਸੀ. ਨੰ. 12 ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 13,17,18 ਅਤੇ 19. ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. ਮਿਤੀ 28.10.1994 ਦੇ 1 ਵੀਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 28.10.1994 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ

ਵੱਧ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ.4 ਨੇ ਵੀ 31.10.1994 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 6.4.1995, 17.4.1995, 4.8.1995 ਅਤੇ 16.2.1996 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੀਮਾਈਡਰ ਭੇਜੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 10.4.1995 ਨੂੰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1995 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 12413 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਵੀ 25.9.1995 ਅਤੇ 18.3.1996 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1994 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1625 5 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 7.3.1996 ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 25,27,28 ਅਤੇ 29 ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 12,13,17,18 ਅਤੇ 19 ਹੈ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12413 ਵਿੱਚ 1995 ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 19.11.1996 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 20.1.1983 ਅਤੇ 25.11.1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8.8.1978 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸਰਵਿਸ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਭਰਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1975 ਦੇ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 13.8.1979 ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਤੀ 29.3.1957 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੇਵਾ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਭਰਤੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (3), ਅੰਤਿਕਾ-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1978 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1978 ਦੇ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 16255 ਆਫ 1994 ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 16.2.2020 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1996 ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

MANJIT PAL SINGH AND OTHERS v. THE STATE OF PUNJAB 5
AND OTHERS (G.S. Sandhwalia, J.)

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਚੁਣੌਤੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਗਲਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਫਾਲਤੂ ਸੀ।

(5) ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ 30.3.1977 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਰੂਲਜ਼, 1975 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ (ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ।, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ,

ਪੰਜਾਬ ਪਰ 30.3.1977 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਮਰਹੂਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਣ ਗਈ। ਆਈਲੀ ਨਿਗਮ 8.8.1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭਾਵ 30.3.1977 ਤੋਂ 8.8.1978 ਤੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 9.1.1983 ਅਤੇ 25.11.1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸੂਬਾਈ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 8.8.1978 ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਗਲਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਸਨ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਰਸੀਸਪੋਂਡਕੰਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਨ। ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 16.10.1979 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 24.5.1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 28.5.1987 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 4.10.1994 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 7.3.1996 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 16 ਜੇ 0.1979 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। Tlic ਫਾਈਨਲ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ 1985 ਅਤੇ 1987 ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਗਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 8.8.1978 ਤੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 12413 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(7) ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰੇ ਤੋਂ ਨਾਮ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਡਹਾਕ/ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਇਲੀ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 16.10.1979 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ

MANJIT PAL SINGH AND OTHERS v. THE STATE OF PUNJAB 7
AND OTHERS (G.S. Sandhwalia, J.)

ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 25.4.1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28.5.1987 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ 7.3.1996 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 8.8.1978 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਐਡਹਾਕ ਭੇਜੇ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਕ ਚਾਰਜਡ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਦੇ ਤੱਥ 1997 ਦਾ 14763:-

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ 29.9.1977 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਬਕਾਇਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 30.9.1977 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਸਾਲ 1977 ਵਿਚ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 16.8.1977 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 19.9.1977 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 6 23.9.1977 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. no.7 26.9.1977 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ 33 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਨ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 5.11.1976 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ (ਸਿਵਲ) ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 16.10.1979 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 4.10.1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੀ. ਨੰ. 20 ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੀ. ਨੰ. 12,13,17,18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.3 ਨੂੰ 10.4.1995 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਮ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕ੍ਰਮਵਾਰ 25.9.1995 ਅਤੇ 18.3.1996 ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ। 1994 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16255 ਇੱਕ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ (ਸਿਵਲ) ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ 7.3.1996 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ. ਨੰ. 20 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰ. 12, 13, 17, 18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਕ-ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 25.11.1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਨੁਸਾਰ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ 8.8.1978 ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (3), ਅੰਤਿਕਾ-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। . ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16255 ਆਫ 1994 ਦੇ ਇਜ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 16.2.1996 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ 1-1/2 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8.8.1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 1-1/2 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਗਲਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਸੀ ਨਾ ਕਿ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਲੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 16.2.1996 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ 1994 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1625 5 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।

(10) ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ 30.3.1977 ਤੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਣ ਗਈ। ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਭਾਵ 30.3.1977 ਤੋਂ 8.8.1978 ਤੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕਿ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਟਾਇਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 9.1.983 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25.11.1983 ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤੀਕਰਨ ਕਾਡਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(11) 1.8.1997 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮਿਸ ਵਿੱਚ 26.3.1999 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 8 ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1998 ਦਾ ਨੰਬਰ 9772 ਪਰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 14.7.1999 ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5 809 ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਮਿਤੀ 7.3.1996 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਦਲੀਲਾਂ:-

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 29.9.1977 ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1997 ਦਾ 14763. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 (6) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 25.11.1983 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 8.8.1978 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (m) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5, 10 ਅਤੇ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, **ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪੀ.ਏ.ਵੀ.ਡੀ. ਬੀ ਐਂਡ ਆਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਘੋਰ ਨਾਥ ਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਾਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)** ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼.

- (1) ਏਆਈਆਰ 1997 ਐਸਸੀ 284
- (2) 1988 (2) PLR 223
- (3) 1993 (2) SLR 528

(13) ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 1806 ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਵਿਧੀ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਡਾਇਰੈਕਟ ਰਿਕਰੂਟ ਕਲਾਸ II ਇੰਜੀ.** ' ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਆਫੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)** ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਰੇ ਨਾਥ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਿਗਮ 30.3.1977 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟਾਇਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6)** ' ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਕਾ ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੇਵਾ 8.8.1978 ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਅਧੀਨ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ 24.5.1985 ਅਤੇ 28.5.1987 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂਆਂ

(9) 1977 (2) SLR 289

ਅਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14763 ਵਿੱਚ 1985 ਅਤੇ 1987 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮ.ਪੀ. ਰਾਜ ਬਨਾਮ **ਭਾਈਲ ਭਾਈ (7)** ਅਤੇ **ਆਰ.ਐਸ. ਸਦਾਸ਼ਿਵਸਵਾਮੀ** ਬਨਾਮ **ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (8)** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਸੀ। 8.8.1978 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਲੱਭਤਾਂ

(14) ਸਵਾਲ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ (5) AIR 1990 SC 1607 (6) 2009 (5) SLR 49 (7) AIR 1964 SC 1006 (8) 1976 (1) SLR 53

ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 16.10.1979 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵੀ 24.5.1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 28.5.1987 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 4.10.1994 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 7.3.1996 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 13.8.1979 ਦੇ ਵਾਇਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇਸ਼ ਦੇਵ, ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 8.8.1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 (6) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 25.11.1983 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲਿਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਮਹਿੰਦਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਗਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 9.1.1984 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੋ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਗਮ ਸੇਵਾ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 25.4.1985 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ (ਸਿਵਲ) ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜੋ ਕਿ 12.10.1979 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 26,27,31,33 ਅਤੇ 34 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 4 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰ: 43,46 ਅਤੇ 50 'ਤੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1985 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ 25.11.1983 ਅਤੇ 9.1.1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8.8.1978. ਹੁਣ 7.3.1996 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12413 ਆਫ 1995 ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ 19.11.1996 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 16255 ਆਫ 1995 ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ

ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 1995 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 25.4.1985 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਆਰ.ਐਸ. ਸਦਾਸ਼ਿਵਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“2ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਸਗੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, 1957 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਸ ਤੱਕ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟਾਇਲ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰਡ ਦੇ ਫਾਲਤੂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

3. ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

(15) **ਚਿਤਰੰਜਾ ਮੇਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਏ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (9)**, ਮਾਨਯੋਗ ਏਪੀਸੀਐਕਸ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ 1962 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ 1969 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ

ਸਾਲ 1972 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, **ਸ਼ਿਬਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮੋਹਾਪਤਰਾ** ਬਨਾਮ **ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (10)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"29. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿਪਟਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜੋ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇ.ਆਰ. ਮੁਦਗਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜੋ 3 ਤੋਂ 4 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ 3-4 ਸਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੋਰਮ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।"

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 25.1.1983 ਅਤੇ 9.1.1984 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1979, 1985 ਅਤੇ 1987 ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1995 ਤੱਕ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(17) ਦੂਸਰਾ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5 809 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 21.12.1978, 18.12.1978, 3.6.1979 ਅਤੇ 1.6.1979 ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6474 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ। 1997 30.9.1977 ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 16.8.1977, 19.9.1977, 23.9.1977 ਅਤੇ 26.9.1977 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5809 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14763 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੌਮ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14763 ਆਫ 1997 ਵਿੱਚ 29.9.1977 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਨਿਯਮ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"10. ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ। - ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(18) ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ। ਹਾਈ ਪ੍ਰੋਵੀਸੀਓ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਿਤ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(19) 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 (1) under-

ਭਰਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ (1) .- ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਠਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹੋਣ।

(20) ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(m) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

MANJIT PAL SINGH AND OTHERS v. THE STATE OF PUNJAB 15
AND OTHERS (G.S. Sandhwalia, J.)

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:- ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ:- XX XX XX

(m) 'ਸੈਂਡੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਸੇਵਾ।

(21) 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71(6) ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਸਮੱਰਥਾ 25.11.1983 ਅਤੇ 9.1.1984 ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 (6) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"71. ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ। -(1) ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:

- (i) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ;
- (ii) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਹਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ;
- (iii) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ;
- (iv) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲੇਖਾ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ; ਅਤੇ
- (v) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਸਰਕਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟਾਇਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ।

(3) ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ, ਸਾਲਾਨਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਜਾਣਗੇ।

(5) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ

MANJIT PAL SINGH AND OTHERS v. THE STATE OF PUNJAB 16
AND OTHERS (G.S. Sandhwalia, J.)

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਂਡੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਫਿਟਨੈਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਬੰਧਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਂਡੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਿਹਨਤਾਨੇ, ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਬਣਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਂਡੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ।"

(22) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ

ਜੇਕਰ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਕਮ 25.11.1983 ਅਤੇ 9.1.1984 ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14763 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 29.9.1977 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਲਿਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ 30.3.1977 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ 8.8.1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਧ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਿਗਮ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ **ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11) ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ**, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ

ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਰਿਕਰੂਟ ਕਲਾਸ 11 ਇੰਜੀ. ਅਫਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਅਗੋਰ ਨਾਥ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਨਿਰਣੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"23. ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਰਕ ਸਮੇਤ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨੀ, ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(23) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 29/30.9.1977 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ 1978 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਅਧੀਨ ਨਿਗਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8.8.1978 ਤੋਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇਸਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਜਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5 809 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਸੰਬਰ, 1978 ਅਤੇ ਮਈ/ਜੂਨ, 1979 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ, 1977 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 8.8.1978 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

MANJIT PAL SINGH AND OTHERS v. THE STATE OF PUNJAB 18
AND OTHERS (G.S. *Sandhwalia, J.*)

गुलज़ेबा